

פ ר ו ט ו ק ו ל מ ס ' 14
מועדת הכלכלה שהתקיימה ביום א' סיון תשל"ד

(22.5.1974) בשעה 09:00

תכרי הועדה:

נ כ ח ו :

- ש. חמיר - ה י ו " ר
- א. אבטבי
- צ. אמוראי
- פ. גרופר
- א. זילברברג
- מ. חריש
- י. יודין
- א. ליבני

מ ו ז מ נ י ס :

- ז. שם-טוב - שר הבריאות
- פ. דגן
- ב. בלאי - מרכז קופ"ח
- י. פיינר - לשכת המסחר
- צ. לראל - לשכת המסחר
- מר אלעז - קופ"ח מכבי
- מר ז'רז'בסקי - קופ"ח מרכזית
- ד. מרגלית - הסתדרות הרוקחים
- י. ברנימן - הסתדרות הרוקחים
- א. ~~מ~~ - הסתדרות הרוקחים
- י. סלמן - מנהל רשות החברות הממשלתיות
- י. אטינגר - נציג משרד המסחר והתעשייה

מזכיר:

פ. פלקסר

ר ש ס :

"חבר המתרגמים"

המשך הדיון בענין הקמת חברה ממשלתית ליבוא חרופות

סדר היום:

765.

(ניקולא ג'יט 2.6.74)

היו"ר ש. תמיר: אני מאד אודה לשר אם יחד עם הדברים לגופו של הנושא יסביר לנו או ינסה להניח את דעתה של הועדה לגבי הנסיבות בהם ארעו הדברים שעוררו תגובה כל כך קשה ובלתי שיגרתית בועדה על כל חבריה.

ו. שם-טוב, שר הבריאות: גם אני קראתי ברגשות מעורבים את הפרסום החמוץ שהיה בעתונים על כך והממשלה ושר הבריאות מזלזלים בכנסת ואני מודה להזדמנות שניתנת לי להסביר לחברי הועדה, במידה שמשתתפים בישיבה, את הדברים כפי שהיו.

אני קיבלתי הזמנה להופיע בפני הועדה במברק, אם אני לא טועה, שהגיע אלי ומזמין אותי להופיע בפני הועדה כעבור יומיים לדיון על הנושא: רכש חרופות. אני מוכרח לומר לך שהעבודה הפרלמנטרית שלי כבר מגיעה לקדנציה שלישית ואני כבר 5 שנים שר, עוד לא קרה לי שמזמינים אותי להופיע בפני ועדה פרלמנטרית יומיים לפני המועד. עוד לא קרה שנקבע לסדר יום של ישיבת ועדה נושא שהוא בטיפולו של שר מבלי שזה יידון מבלי תיאום מוקדם עם השר. אמנם אני יודע שיש רושם שהשרים יושבים בבית ולא עובדים, אבל אני רוצה לומר לכם כי סדר היום שלי נקבע שבוע-שבועיים קודם לפחות וכל השעות שלי תפוסות ואינני יכול יומיים לפני כן לשנות כך את העבודה שלי אבטל חצי יום להגיע לועדה הזאת.

לאחר שראיתי את המברק ביקשתי להודיע מיד למזכיר הועדה כי אני אינני יכול בשום פנים ואופן להופיע כעבור יומיים לישיבה. בדיוק לאותו יום שהוזמנתי להופיע בועדה אני זימנתי את הנהלת משרד הבריאות והמומחים שלו לסיכום חוכנית שלנו למספר דברים שאנחנו צריכים לעשות בקרית-שמונה והייתי קשור עם תאריך של ביקור לקרית שמונה ולא יכולתי לבטל. אחרי כן היתה לי שיחה טלפונית עם יו"ר הועדה. אני ביקשתי ממנו שהוא ידחה את ישיבת הועדה, ידחה את הנושא הזה לשבוע ימים, אז בקשה של הממשלה לועדה אדוני צריכה להיות נדונה ולקחת אותה בחשבון, מה עוד שהוזמנתי רק יומיים קודם. באותו ההגיון יכולתי הרי לפרסם הודעה בעתון שהועדה מזלזלת בממשלה, מזמינה אותה יומיים קודם, השר מתחנן שלא יקיימו את הישיבה וזה לא יתכן שיתחיל דיון ללא השתתפותו של השר בנושא כזה. יו"ר הועדה אמר לי שאיננו יכול, כי כבר קבע את הנושא והזמין את חברי הועדה.

יו"ר הועדה ביקש ממני שאני לא אביא את הנושא הזה לדיון בממשלה להכרעה. אני אמרתי לו שמבחינתי אין כל התנגדות. אמרתי לו שממילא אני חושב שהנושא הזה לא יבוא לממשלה להחלטה, כי הממשלה היתה עמוסה עם נושאים חשובים מאד ואני יודע שסעיפים מסוג זה נשארים חמיד בסוף סדר היום ובדרך כלל אין זמן. יו"ר הועדה לא מצא לנחוץ לומר לי שהוא פונה באותה בקשה גם לראש-הממשלה. הוא לא הסתפק בפניה אלי בלבד כשר הבריאות הנוגע לענין, שאני אבקש מהממשלה שלא ידונו בדבר הזה, בישיבת הממשלה נודע לי מראש הממשלה שהיא קיבלה פניה כזאת מיו"ר הועדה ואז הענין הוא ענין של ראה"מ ולא שלי וראה"מ ראתה בזה ענין עקרוני, אדוני היו"ר, כי אתה ביקשת לא להחליט חודש ימים, עד שהועדה לא תגמור את דיוניה וראה"מ הודיעה שהיא רואה בזה אפשרות ליצור תקדים, יש הפרדה בין סמכויות הממשלה לבין סמכויות הכנסת, הכנסת היא הגוף המפקח על הממשלה, הממשלה היא הגוף המבצע. כל ועדה תוכל מחר למנוע ביצוע ע"י הממשלה ע"י זה שהיא תעלה נושא כאן לדיון וראה"מ ראתה בזה בעיה עקרונית ובאמת שמענו באותה ישיבה חוות דעת של שר המשפטים על מקרה דומה, אפילו לא כל כך דומה אלא יותר חמור ב-1970. היה מקרה כזה, אדוני יו"ר הועדה, שנושא מסויים הועלה כהצעה לסדר היום בכנסת. הממשלה הסכימה להעביר את הנושא לועדה לדיון, הועדה פנתה לממשלה: כל עוד הדיון הזה עוד מתקיים ואת העברת אלינו את הנושא

אלינו לדיון, אנא אל תחליטי. חוות הדעת של היועץ המשפטי היחה שהממשלה איננה חייבת להתחשב בפניה כזאת ושהיא רשאית לבצע. מה עוד שבמקרה כזה לא הכנסת העבירה לוועדה אלא הועדה ביוזמתה יוזמת את הדיון בנושא ואז בודאי שהממשלה איננה חייבת לדחות ביצוע של דבר שנראה לה חשוב.

לידיעת חברי הועדה - האם

אנחנו התעלמנו מהכנסת בנושא זה? הלא הכנסת דנה בנושא, היחה הצעה לסדר היום של ה"כ פת בענין חברת הרכש, הכנסת דנה, אני השיבותי והכנסת הסירה את הנושא הזה.

אז לכן בהחלטת הממשלה לא

לדחות את הדיון היה אופי עקרוני של החלטה. לא היה זלזול בכנסת כי הכנסת דנה בנושא והסירה את הנושא מסדר יומה.

אז באמת התפלאתי על הפרסומים

בעתונות, ביחוד על כך שהיה פה זלזול בכנסת. אני חושב שזאת היתה האשמה די חמורה.

לפני שאתה עובר למהות הדברים,
ברשותך אני רוצה לומר כמה

היו"ר ש. תמיר:

מי"ם.

אשר להזמנה במברק, גם דעתי

לא היחה נוחה כל כך. היינו נאלצים לפנות אליך במברק - ואמרתי לך זאת טלפונית - אולם מה שקרה, זה נבע מעודף התחשבות שלנו בממשלה, מפני שלאותו מועד היחה קבועה ישיבה עם הרבה מאד מזומנים עם שר התחבורה שתחום פעילותו בדרך כלל נופל בסמכות הועדה וממש ברגע לפני אחרון שר התחבורה ביקש מאד שנבטל את הדיון ונדחה אותו בגלל סיבות הכרוכות בהכנה במשרד. מה עוד שהוא עוד חדש בתפקיד. אמרנו לו את הקושי והוא עמד על בקשתו וראיתי לנכון להעתר להצעה הזאת ואז רצינו לא לבזבז, עם התחלת פעילותה של הועדה במושב החדש, זמן נוסף וקיווינו שנוכל לעסוק בנושא הזה שלגביו קיבלנו פניות חוזרות מכמה וכמה גורמים. מכאן ההזמנה במברק ואחר כך השיחה הטלפונית שבה היסברתי לך שעמדתך מובנת ולפיכך אנחנו רק נפתח בדיון, אך לא נגיע לשלב של החלטות ונמתיך לשבוע הבא, כפי שסיכמנו, למיצוי הדעות. כך שהדבר נעשה בהבנה אתך וההמשך של דבריך, שנראה לי טבעי מאד שהדברים לא יבואו כנראה לידי הכרעה, סיפק אותי לפחות שאפשר לסמוך על כך גם אם זה לא שטר חתום.

אחר כך התקיימה ישיבה

שמסיבות בלתי צפויות מראש - בגלל ישיבות של ועדת חוץ ובטחון - ניהל אותה החבר מודעי ובה היחה הרגשה כללית לחברים שיש לבקש את הממשלה לדחות עד לחודש ימים וההחלטה שנתקבלה ראיתי לנכון להביא אותה גם לראש הממשלה וגם לידיעתך. הפניה לראש הממשלה היחה ליתר בטחון. אני מודה שבהכירי את הנתונים וההתייחסויות - אני אדבר בזהירות ובמאופק - פניה כזאת לראש"מ יכולה להזמין את ההיפך, אבל חשבתי שהיום במצב הנוכחי במדינה ההיפך לא יהיה לפחות בנקודה כל כך משנית ולא גורלית. מסתבר שתכונות הן תכונות.

בועדה הזאת איש לא הביע

מורת רוח על העדרותך והיה מקובל על הכל שהיה קשה לך ברגע האחרון וכשהובעו תמיהות מיהרנו להסביר את הנסיבות של פעילותך בקשר לקריח שמונה. אבל היחה תרעומת קשה מאד על החלטת הממשלה והיצירה של תקדים, ממה תקדים? האם פה מישהו נכנס לויכוח משפטי עם הממשלה, עם שר המשפטים, עם היועץ המשפטי על זכותה הפורמלית של הממשלה להחליט? כל אשר נאמר הוא כי העסק הזה המתין 5 שנים, ימתין שבוע-שבועיים נוספים. מבקשים. ופה העניין של התחשבות בכבוד הכנסת או מוסד

ממוסדותיה. לא היה ענין שאמרו שהפרתם את החוק, הפרתם את החוק - היינו נוקטים בסנקציות. אמרנו שזהו זלזול במשאלה של ועדה המייצגת את כל זרמי הציבור הישראלי בלי יוצא מן הכלל, שמבקשים להמתין כשיש גורמים מעוניינים המבקשים עוד בדיקה. אז ממשלת ישראל, בין קיטינג'ר והגבול הסורי והעניינים הגורליים, לא יכולה לפתע להמתין בנושא של חברה לתרופות, כשהענין מעורר כל מיני דאגות שיש מישהו שדופק על הדלת לגמור את זה מהר.

הדחיה, על כן, לדעתי - אני לצערי לא יכול לחזור מהדברים שאמרנו - ההסברים שלך משכנעים אותי שהיה פה דווקא של ראה"מ וזה לא מוצדק מבחינה ציבורית וזה פוגע בכנסת - מבחינה זו אין הבדל בין המליאה ובין הועדה, ואני לא נכנס לצד המשפטי. אני לא מדבר על פורמולה, אני מדבר על יחסים תקינים. הממשלה לא אחת נזקקת גם לוועדה והיו לפנינו בתקופה הקצרה של כהונתי מיו"ר יותר ממקרה אחד - יעיד עלי חברי ח"כ זילברברג, ראש הצוות הקואליציוני בוועדה הזאת - שדעתנו לא היתה נוחה מהצעת חוק, יכולנו בשקט לדחות אותו באופן שיהיו קשיים גדולים לממשלה, אבל הבחנו בין דעתנו ובין התפקיד שלנו לפעול מהר והעברנו אותו.

אני מאד ממליץ שהמקרה הזה יהווה תקדים למה שלא צריך לעשות בין ממשלה לכנסת.

א. זילברברג: למעשה היתה כאן איזו אי-הבנה ואני רוצה להביא לידיעת השר שהוא יעמוד על הענין הזה. היתה הצעה לסדר היום וההצעה הזאת הוסרה, בענין החברה. לו היו מביאים לוועדה, הועדה היתה מתחילה בפעולה וזה נמשך כפי שנמשך לפי הפרוצדורה והסידורים שיש בין הועדות לבין הכנסת. הענין הועלה לפני יו"ר הועדה והיו"ר הזמין על דעתו ועל דעת חברי הועדה את הפורום המכובד הזה בכדי לברר את הענין, לא כהצעה לסדר היום שהובאה לוועדה אלא לבירור עניינים, לעמוד על הענין. לו היה מופיע מישהו מהמשרד והיה מסביר את הענין יכול להיות שבאותה ישיבה היינו גומרים את הענין. מכיוון שלא הופיעו שאלו חברים: מה יצא מזה, אנחנו דנים כאן, בינתיים את החברה מקימים. הוחלט לבקש שלא יחליטו עד שלא תהיה שיחת הבהרה כאן בענין הזה. אני חושב שהבקשה היתה לגיטימית ופשוטה.

אני מקווה שהיום בשיחה שלנו יוברר הענין, נסכם את הענין מבלי לעכב את הענין. אין כאן כל כוונה לעכב את הענין.

ו. שם-טוב, שר הבריאות: אני מוכרח להעיר הערה אחת, ברשותך, זה בכל זאת פעם ראשונה שקורה לי שועדה מעלה על סדר יומה ענין ללא תיאום עם השר הנוגע בדבר, שהוזמנתי במברק יומיים לפני המועד וביקשתי לדחות ולא בעניתי. אמרתי שהכנסת דנה בנושא הזה, הממשלה לא עקפה את הכנסת, יש לכנסת כלים להעלות נושאים. היתה הצעה לסדר היום שהוסרה ע"י הכנסת, הכנסת הביעה את רצונה שהיא לא רוצה לדון בנושא הזה, שהיא רוצה שהממשלה תבצע. על כל פנים לא היתה הצעה נוספת לסדר היום בכנסת זאת.

אני רוצה להפנות תשומת ליבה של הועדה לאן נגיע אם כל ועדה תרצה לדון בנושא, לבקש חודש, אחרי כן גם ועדה אחרת יכולה לבקש חודש ואנחנו מונעים מהממשלה את הזכות הלגיטימית שיש לה לבצע את המדיניות שלה.

אינני יודע אם הדבר הזה ידוע לחברי הועדה שבעצם בדיון בממשלה לא היה החלטה בענין החברה,

הממשלה כבר קיבלה החלטה בענין זה. היה ערעור של שר אחד. אז הבעיה היא לדחות את דחיית הערעור או לא. הממשלה רק שומעת את הנמקת המערער ואת תשובת השר ובזה נגמר הענין.

אתם ביקשתם שלא להקים את

החברה - אנחנו עוד לא מקימים את החברה. נתקבלה בינתיים החלטה עקרונית, הממשלה אמרה שהיא רוצה להקים חברה. עצם הקמת החברה זה תהליך שאין פה מה לעכב, אנחנו עוד לא נכנסנו לשום ביצוע. יש פה החלטה עקרונית, לכן חשבנו שזכותה של הממשלה להחליט עקרונית ואת הביצוע נדחה.

היות ופה דובר על גופים

נוספים, אני מודיע לכם שאני נפגשתי עם הגוף המייצג את הציבור שהוא מתנגד להקמת החברה, נתנו להם את ההסברים הדרושים, האנשים יושבים כאן. אני התרשמתי שהבינו את הנימוקים שלנו, היתה שיחה טובה מאד ברוח טובה מאד. לכן אני ברצון גם בא היום לשוחח עם הועדה. אני כל כך משוכנע שמה שאנחנו עושים זה לגיטימי וזה לטובת האזרחים ולא פוגע באף אחד שאין לי מה להסתיר.

ברשותך, אדוני, אני אכנס

עכשיו לגופו של הענין.

אני מצטער שמתעוררת התנגדות

דווקא בין כמה מחברי הכנסת על רצונה של הממשלה לייעל את עצמה. לו רצייתי להאריך את הדיבור, יכולתי היום לרדת לארכיון, להוציא סטנוגרמות והייתי מביא לכם דברי כל חברי הכנסת מכל הסיעות בכל הדיונים שהיו לנו עד עכשיו במשרד הבריאות ולא תמצאו נואם אחד שלא בא להתריע על הכפילות והבזבוז שיש ועובדה שאנחנו מקיימים שירותים נפרדים - קופת-חולים שירותים משלה, ויש חוסר תיאום וזה עולה למשל המיסים מיליונים רבים. לא היה דיון על תקציב בכנסת שהכנסת לא באה בטענה שלא מונעים כפילות בבזבוז.

והנה לאחר שאנחנו באנו

עכשיו בנסיון לחפש דרך איך לייעל את עצמנו, איך לנסות לחסוך כסף ממשלם המיסים, איך להגיע לשיטה חדשה של הכוונה של תרופות, איך להגיע לסנסדרטיזציה של תרופות, למנוע כפילויות - אנחנו נתקלים בהתנגדות שבעיני איננה מובנת. הגיעו אלינו רק ברכות ותמיכה, אם באמת רואים את הענין.

חברי ועדת הכלכלה של הכנסת

בודאי יודעים שמדברים היום בעולם על משבר בשירותי הבריאות ויש מצב כמעט פרדוכסלי שמצד אחד הרפואה המודרנית הגיעה להישגים מרשימים, לעומת זאת יש משבר באספקת תרופות. יש כמה וכמה גורמים למשבר הזה והאחד הוא, יוקר הרפואה. זה עולה משנה לשנה ההישגים החדשים, הסכנוולוגיות החדשות והתרופות החדשות, זה מביא אותנו לצורך להוציא הון תועפות כדי לספק את מה שדרוש לאוכלוסייה מבחינת שירותי הרפואה. אחת הבעיות של כל המדינות, כולל העשירות ביותר בעולם, לבוא ולראות כיצד יוכלו לענות על הצרכים הרפואיים ולהשיג את המשאבים הכספיים.

כשאני מדבר על יוקר הרפואה -

יש מחסור בכח אדם ויש סעיף אחר כך נכבד מאד בהוצאות כל משרדי הבריאות בעולם, זה ההוצאה לתרופות וההוצאות לציוד הרפואי. הציוד הרפואי החדש עולה הון תועפות והתרופות החדשות עולות הון תועפות. וזה קופץ מידי שנה. אם בשנת 1970 קופות החולים ואנחנו הוצאנו כ-80 מיליון לירות לתרופות וציוד, בשנת 72 אנחנו הגענו כבר ל-180 מיליון לירות, בשנת 73 היה כבר הרבה יותר וב-74 אנחנו נגיע לרבע מיליארד, 300 מיליון לתרופות וציוד.

אנחנו חייבים לנסות ולחפש אפשרות אולי ע"י רכש אחר או שיטת רכש אחרת נחסוך איזה אחוזים מההוצאה הזאת. מישהו אמר שאנחנו מקווים לחסוך 6-8 אחוזים. בשיחה עם לשכת המסחר בתל-אביב, כמה מהנציגים שלהם אמרו שהם לא מאמינים שנוכל לחסוך אלא אולי אחוז או שניים. נניח שזה רק אחוז או שני אחוזים מ-300 מיליון לירות. לא צריך לעשות את הנסיון הזה? אם אני אחרי הכל אחסוך אחוז אחד - ואני חושב שאנחנו נחסוך יותר ע"י זה שנייעל את עצמנו מבחינת שיטת הרכש. אז רבותי חברי הכנסת, אתם דנים אותנו על כך שאנחנו רוצים לחפש דרך ליעל את הרכישה של תרופות וציוד רפואי ולחסוך אחוז אחד מתקציב המדינה ולהשקיע אותו במיטות נוספות?

מישהו אומר, אבל ספק אם תחסכו. אני בטוח שנחסוך, אינני יודע כמה, אפילו אם זה ספק, צריך לנסות.

אתם יודעים כמה בזבוז כסף יש בעובדה שאנחנו יש לנו החסנה נפרדת לתרופות וקופת-חולים הגדולה וכמה קופות-חולים קטנות יש להם החסנה משלהם לתרופות. אנחנו מציעים כמה וכמה מחסנים עם מלאי - כמה זה עולה בריבית של השקעה? אתם יודעים מה קיים עכשיו מבחינת הרצפטורה הנפרדת? אין סטנדרטיזציה של תרופות, קופת-חולים זאת, תרופות אחרות; משרד הבריאות תרופות אחרות. אני רוצה להפנות תשומת ליבם של חברי הוועדה כי הכנסת הצביעה על חוק ביטוח בריאות חובה והיתה לנו בענין זה מחלוקת שאני רואה אותה כמחלוקת אידיאולוגית. לגופו של הענין, כולם רוצים בחוק ביטוח בריאות חובה. החוק הזה קובע, ואנחנו כבר התחלנו להכין את התשתית לביצוע החוק, שכל האישפוז במדינת ישראל יהיה אישפוז איזורי ונפתח את כל בתי החולים במדינה - לא חשוב למי הם שייכים - בפני כל האזרחים. אתם לחמם על זה שנים ואני עכשיו מבצע את זה. בילינסון כבר לא יהיה רק בילינסון של חברי קופ"ח בסביבה, אלא כל אזרחי המדינה יוכלו לבוא לבילינסון. זאת אומרת, אנחנו למעשה מאחדים את כל בתי החולים במדינה תחת גג אחד, מבחינת האישפוז. אני יכול לסבול רצפטורות שונות? רכש תרופה שונה? החסנה שונה? החזקה נפרדת? או שזה שאני פותח את כל בתי החולים מחייב אותי להביא לאחידות גם בענין התרופות והציוד הרפואי.

אנחנו עכשיו רוצים לשלב בביצוע החוק את המרפאות של קופות חולים לבתי החולים שליד המרפאות ולא חשוב אם זה מרפאות של קופת חולים ובית החולים הוא ממשלתי. היתכן שבמרפאה רופא ירשום רצפטורה של קופת-חולים ואותו חולה אחר כך יכנס לבית חולים ממשלתי עם רצפטורה אחרת? אנחנו חייבים לבוא לאחידות בענין זה.

אנחנו הגענו למסקנה שע"י הקמת חברת רכש משותפת - והרכש זה רק שלב א', זה אחד האלמנטים של החברה הזאת - אנחנו רוצים בשלב ב' להגיע להחסנה משותפת, להגיע להנפקה משותפת וסטנדרטיזציה, ואז הדבר הזה יקבל שלימות אחת חיובית ביותר: חסכון, יעול שרק ישרתו את האזרח.

אני מתפלא על שלילת הזכות של המדינה ושל מוסדות הציבור לרכוש במשותף. איך אפשר לערער על זכות כזאת? ניקח את התנועה הקיבוצית. היו זמנים שכל קיבוץ קנה לו את האספקה לבד. בא הקיבוץ הארצי, השומר הצעיר ואמר: אני אעשה ארגון קניות של כל קיבוצי השומר הצעיר. הקיבוץ המאוחד עשה לו ארגון של כל הקיבוץ המאוחד וקונים בעד מיליונים. עד שיום אחד כל התנועות הקיבוציות הקימו "ברית התנועה הקיבוצית" והם הקימו חברת רכש משותפת לכל האספקה של הקיבוצים. מישהו יערער על הזכות הזאת על הכסף הציבורי? איך הם קונים ביחד - חברת הגג הרוכשת קובעת חוזה עם מחירים למוצרים ואחרי זה כל קיבוץ הולך למי שהוא רוצה לקנות לפי

ההסכמים של המחירים שנקבעו אותה שנה. אדוני היו"ר, ועדת גבתי ליעול שטיימה את עבודתה רק לפני כמה חודשים, המליצה - והדבר התקבל פה אחד - שכל מוסדות הממשלה יקימו חברת רכש מזון משותפת. כל מי שקונה מזון: בתי חולים, בתי ספר וכך הלאה, יצטרך לקנות יחד. האפשר לערער על הזכות הזאת לקנות בחנאים הכי טובים והכי זולים? משק ציבורי ומשק ממלכתי. בקופות החולים אנחנו הרי תומכים בגרעונות, זה כסף שבסופו של דבר תקציב המדינה מכסה אחר כך.

אז אני אינני מקבל, רבותי, אינני מכיר בזכותו של אף אחד לשלול זכות הממשלה ליעול את העצמה ולקנות הכי זול שאפשר בשוק החופשי.

איך הגענו להצעה הזאת להקמת החברה. הדבר הזה, כפי שאדוני ציין, נמשך כבר 3 שנים. הדבר הזה נלמד באופן יסודי ביותר. לא משרד הבריאות, לא קופת-חולים באה אלינו, אנחנו באנו לקופת חולים שהיא הקונה הגדול ויש לה נסיון, יותר ממה שלמשרד הבריאות. מתוך 180 מיליון לירות שהוצאנו לתרופות ולציוד בשנת 72, 140 לקופת-חולים. 40 מיליון לירות זה משרד הבריאות. אז משרד הבריאות, כקונה רוכש תרופות, ומשרד הבטחון שהוא קונה גם כן בשביל עצמו - באנו לקופת חולים ואמרנו בואו נקנה ביחד, אולי נחסוך פה איזו לירה.

ההחלטה הראשונה בעניין זה התקבלה ע"י הוועדה הבין-משרדית הממשלתית ליעול שבראשה נציג שירות המדינה - הייתי מבקש להזמין שחשמעו אותו - הוא הקים ועדת משנה בראשותו של מר דגן שיושב כאן היום, שישבה בישיבות רבות. שם היה נציג משרד הבריאות, נציג משרד הבטחון כרוכש תרופות, נציג קופת-חולים, נציג החשב הכללי, נציג נציבות שירות המדינה. הם למדו את הנושא, המליצו על הקמת החברה. אחרי כן באה ועדה שניה - ועדת גבתי - ותבעה מאתנו לבצע את ההמלצה, למען היעול. היא קבעה את המטרות של החברה.

בעתונות כתוב שהוחלט להקים חברה ליבוא תרופות. לא החלטנו להקים חברה ליבוא תרופות, אנחנו לא נהיה יבואנים, אנחנו הקימונו חברת רכש משותפת באמצעות אותם הכלים שישנם בשוק.

אז שתי ועדות קבעו את מטרות החברה לרכוש באופן משותף, להחזיק באופן משותף, להנפיק באופן משותף, לעודד - זאת היא מטרת החברה המוצהרת - יצור מקומי של תרופות וציוד רפואי, לעודד רכישת ידע ע"י יצרנים מקומיים במפעלים בתו"ל - אלו מטרות לגיטימיות חיוביות ואיך אפשר להתנגד לזה? להגיע לסטנדרטיזציה, להגיע למחסנים יותר קטנים, למלאי יותר קטן.

אנחנו בעצם באנו לבצע המלצות של שתי ועדות וכך הגענו להחלטה להקים את החברה.

היו באמת התנגדויות. אדוני היו"ר, ההתנגדות החריפה ביותר בהחלט העניין היתה מכמה חברי כנסת שחשבו שהנה משרד הבריאות הולך לתת פה עדיפות לקופת החולים הגדולה ולקפח או להעמיד במצב נחות את קופת החולים הקטנה. זה היה המיקד הראשון של ההתנגדות. אני לא ברחתי משום פגישה, נפגשתי עם מנהלי קופות-חולים קטנות והמצב הוא עכשיו שקופות-חולים קטנות לוחצות עלינו להגיע לזה, לא רק שאינן מפחדות מהחברה. מנהל קופת חולים אחד כתב לי מכתב והודיע לי שהוא משלם בעד פנבריטיין 300% יותר מאשר קופת חולים הגדולה. אם אני אבצע את חוק ביטוח בריאות ואנחנו רוצים לתת לשש קופות החולים אפשרות שווה להתחרות על החבר שלהן, אם אני אתן עדיפות כזאת גדולה לקופת החולים הגדולה שהיא תרכוש את התרופות

במחיר כל כך זול והוא ישלם 300% יותר, הוא לא יוכל לעמוד, הוא לא יוכל לספק את השרות. הדבר המשותף הזה שהוא פתוח לכל קופות החולים ואנחנו פונים אקטיבית לקופות החולים שיצטרפו, כל אחד לפי מספר חבריה, כשותף לחברה, מאפשר להם לקבל את התרופות והציוד הרפואי הסטנדרטי כפי שנקבע אותו ברמה שווה ובמחיר שווה לקופת החולים הגדולה.

אני מקווה שאני לא אפתיע

את יו"ר הוועדה אם אני אצטט מכתב שהוא קיבל והעתק ממנו נשלח אלי. המכתב נכתב ע"י מר הר-מלך, המנהל הכללי של קופת-חולים עממית: "לכבוד

עו"ד ש. תמיר-כצנלסון, ח"כ
יו"ר ועדת הכלכלה.

הנדון: הקמת חברה ממשלתית ליבוא תרופות

הריני מוצא לנכון להזכירך שיחותי עמך ועם ח"כ אולמרט לפני למעלה משנה בנדון. בזמנו הצבעתי על הנקודות החיוביות בהקמת החברה שתרז בידיה את יבוא התרופות לשם הספקתם לצרכנים הציבוריים, כגון קופות חולים, בתי חולים וכד'. המוסדות הציבוריים הנ"ל מוחזקים ו/או נחמכים ע"י כספי הציבור ואין אני רואה כל סיבה שלא תעשינה כל הפעולות ע"מ להקטין הוצאותיהן בסעיף תרופות וציוד רפואי המהווה מרכיב רציני בתקציביהן. אין לי כל ספק שריכוש הנושא ע"י רשות מרזית אחת תקטין באורח דרמטי את ההוצאה הגדולה לתרופות, ציוד רפואי, במחירים הגבוהים כיום.

על הגורמים במדינה לדעת לעמוד במקרה זה נגד אינטרסים של קבוצות אינטרסנטיות כגון היבואנים הפרטיים שאינני משוכנע כי תיפגענה. אני מאמין שתפעיל מלוא יוקרתך וכובד משקלך ע"מ לזרז הקמת החברה".

זה עמדות הקופות. אני לא

המצאתי את המכתב הזה. אני אינני מרגיש שיש היום התנגדות להקמת החברה. נהפוך הוא, הקופות מבקשות לצרף אותן. אני קובע עובדה שכל קופות החולים רוצים בהקמת החברה והן מבקשות להצטרף אליה.

יש התנגדות נוספת וזאת

ההתנגדות של היבואנים. אני רוצה לומר לוועדה - ואני אמרתי זאת ליבואנים - אני מתנגד עקרונית לפיטורי ייעול של יבואנים, כמו שאני מתנגד לפיטורי ייעול של פועלים בבתי-חרושת. ארגון היבואנים והלשכה המסחרית בתל-אביב אמרו לי, רצו לומר לי, אנחנו הרי מייצגים 3,000 מפרנסים שמתפרנסים בזה. לא דרוש לי מספר של 3,000. יבואן אחד שיש לו זכות לגיטימית, שהוא קיים בשוק ואנחנו קנינו אצלו או קנינו ישר בחברה שהוא מייצג אותה והוא קיבל את העמלה שלה, אפילו שלא ראינו אותו, לא נפגע בשום אינטרס קיים. החברה הזאת לא תבוא במקום היבואן, היא תעבוד עם היבואן, היא תלך לשוק החופשי, תחפש אפשרות לקנות הכי זול - זה נכון - אבל לא נעבוד במקום יבואן, בשום פנים ואופן, אין לנו כל צורך בזה. אינני יודע משום מה התפרסמה איזו שמועה שהרשות לחברות ממשלתיות מתנגדת להקמת החברה. ראש הרשות יושב כאן ואני מודיע שיט לי פה מסמך בו רשות החברות מודיעה שהיא מסכימה. היו לו כמה הסתייגויות רציניות: רשות החברות הממשלתיות הביעה ספיקות וחרדה שאנחנו נקים את שלב א' של החברה - הרכש המשותף - ואת שלב ב', ההחסנה וההנפקה המשותפת, שזה אלמנט חשוב מאד של הייעול, זה ישאר באיזה שלב שאף פעם לא יתגשם. אנחנו התחייבנו בפני ועדת שרים לכלכלה שאנחנו נבצע את כל השלבים. הולכים להקים עכשיו את הגג של הרכש המשותף, ענין האיחסון המשותף וההנפקה המשותפת נוגע למספר לא קטן של עובדים בשני המוסדות - והוועדה בודאי יודעת שיש בעיות של העובדים, צריך לנהל מו"מ, הם יעברו מלהיות פקידים של קופת חולים או עובדי מדינה, להיות עובדי החברה, כאשר תהיה לנו הנפקה משותפת וזה דורש זמן להכנה. לא יכולנו בבת אחת לבצע את שלושת השלבים ולכן נלך בהדרגה שלב אחרי שלב. לרשות החברות הממשלתיות היה חנאי נוסף, שאנחנו נקים ליד החברה ועדה מקצועית מייצגת מבחינת רכש

התרופות שלא מי שקונה את התרופות יקבע איזה תרופות תהיינה והם רצו שבועדה המקצועית הזו יהיו רופאים ואנשי מקצוע ואנחנו קיבלנו זאת ואני הייתי מעוניין בזה.

כל זה כתוב בנוסח ההחלטה של ועדת שרים לעניני כלכלה. בהתחייבות זאת, אני התחייבתי לדווח לוועדת השרים לעניני כלכלה, זאת אומרת לממשלה, בעוד שנה על התקדמות הקמת החברה ואני התחייבתי לבצע את השלבים. ואז הרשות החברות הממשלתיות סמכה את ידיה על ההצעה של הקמת החברה והיא נתקבלה ע"י רוב בוועדת שרים לעניני כלכלה של 10 מול 1.

ובכן, אני רוצה לסכם ולומר שאנחנו עשינו צעד נכון המשרת את האזרחים ואיננו פוגע באינטרסים לגיטימיים קיימים. הנסיון יעשה, אם הוא יצליח יש בדעתנו ללכת ולהקים חברת רכש משותפת לרכישת מזון - אנחנו מוציאים הרבה כסף למזון בבתי חולים - ונראה לי שוועדת השרים לעניני כלכלה של הכנסת חייבת לסמוך את ידיה על כך.

היו"ר ש. תמיר:
תודה לשר הבריאות. אנחנו נשמע קודם את האזרחים ואחר כך את חברי הכנסת.

מר ז'ורז' בסקי:
איך צורך לחזור, אדוני שר הבריאות, על מטרת החברה ועל הבטחון שהדבר לא יפגע באותם אנשים העוסקים היום ביבוא או הסוכנים. אני רוצה רק להוסיף דבר אחד: בין המצב הקיים ובמצב שיווצר אחרי הקמת החברה, כיום רוב הקופות עוסקות באותו דבר, רק במפוצל וכל אותם הדברים שהזכיר שר הבריאות אני רוצה רק להביע כאן משאלה: לאחל לכל אותן הקופות שיש להן אספקה עצמית של תרופות ושל ציוד רפואי, ע"י השוק המקומי או ע"י יבוא, לא רק להשתתף בחברה כי אם לשחף אותם בהליכי הקמה ובעיקר בקביעת מדיניות החברה כי זה חשוב מאד מה תהיה מדיניות החברה באספקת רכש משותף.

י. פלמן:
אולי אני צריך להבהיר כמה נקודות. בהחלטות הממשלה נאמר ששר מביא נושא שנוגע לחברה הממשלתית, ההצעה חייבת להיות מלווה בחוות דעת של רשות החברות ואז הממשלה דנה בענין ויכולה, כמו שאומרים, להתחשב בחוות הדעת או לא להתחשב בחוות הדעת וכשהיא מחליטה אנחנו פועלים לפי ההחלטה של הממשלה. בדרך כלל גם הממשלה וגם ועדת השרים ב-90% מקבלת את חוות הדעת שלנו.

מבחינה עניינית, ברגע שהממשלה החליטה להקים את החברה, אנחנו עכשיו פועלים להקמתה. אם יש איזה שהן שאלות ספציפיות אני מוכן לענות.

י. פיינר:
אני לא אהיה כל כך קצר היות ואני רוצה להבהיר חלק מהדברים שלא נשמעו כאן. בכל הנושא הזה של הקמת החברה לאספקה רפואית, מתחילת טיפולה של הוועדה, היו דברים תמוהים. לצערנו, לשכוח המסחר בארץ חיפשו חומר בנושא הזה במשך מספר שנים ונענו בסירוב ע"י משד הבריאות ולא היו סודות כאן בנושא הזה ולא רצו למסור לנו חומר, ע"י תשובות מתחמקות שהענין לא הסתיים, המסקנות עוד לא ברורות והענין בטיפול. דבר יותר חמוה, שקיבלתי לפני מספר ימים מכתב מינוי שניחן לוועדת היעול בראשותו של מר ניצן, נקבע שעל הוועדה לפעול למען מיזוג מחלקות האספקה של קופת החולים הכללית ומשרד הבריאות. בין הסעיפים שישנם

ישנו גם סעיף כזה. זאת אמרה, מראש נותנים לוועדת יעול ממשלתית כיוון בנושא הזה, מה המטרות ומה המגמה. זאת חתם לגבי הנושא.

גם כמייצג מוסד כלכלי במדינה וגם כאזרח ידוע שבעניני חברות ממשלתיות, לא חברה ממשלתית אחת שקמה, נאלצים אחרי מספר שנים לראות באיזו צורה לחסל אותה וכמה מיליוני לירות עלתה הקמת החברה; אם ע"י זה שלא עשו סקר כלכלי בדוק באותו ענף ובאותו נושא של חברה ממשלתית, או שהפרטים הנתונים היו חלקיים ולא מלאים. ואנחנו בחוץ עמך ישראל יושבים: היו מספר חברות רציניות שעלו סכומים עצומים שחוסלו בגלל סיבות כאלה, בגלל שינוי יעד, או בגלל הפסדים כספיים ובנושא הזה של החברה לאספקה רפואית שאלנו שאלה פשוטה: רצינו לראות סקר ונתונים כלכליים לגבי כל הנושא שאי אפשר לומר שהוא מתרכז רק ב-3 נקודות, והנקודות שמסביבן רצו להתרכז היו: ריכוז האספקה, שיפור הסטנדרטים, שיפור נושא של איחסון והנפקה של תרופות וציוד.

קיימת גם כיום ועדה עליונה לנושאים משקיים - נושאי בריאות - חמה היה בעינינו שבנושא כל כך רציני שקשור גם ליצור של תרופות בישראל וגם ליבוא שהיצור הישראלי מגיע ל-150 מיליון, ואולי עוד 10 מיליון יותר לאור עליית המחירים ויבוא מהווה רק כ-50 מיליון, לא נעשה סקר מקיף לגבי יצור ישראלי לגבי יבוא, לגבי שיווק, לגבי עמלה - אלא נעשה דבר מה במסגרת פנימית, חומר לא ניתן, בקושי הצלחנו לקבל לפני מספר ימים את התזכיר ביסוד של הקמת החברה.

היות ומנהל רשות החברות באוצר לא אמר כאן דברים, יתכן שהיו מספר חוות דעת של רשות החברות, אבל אחת מחוות הדעת מציינת דברים אלה: יתרונות כלכליים - אני מצטט כאן - לא היו בפני הוועדה נתונים מבוססים בדבר חסכון שנחי שיביא ריכוז הרכש. לעומת ההוצאות השנתיות של הפעלת החברה המוצעת, על סמך מעט הנתונים שבידינו, נראה שסך כל הפניות לסכום הספקה רפואית של קופת חולים ומשרד הבריאות, מגיע בערך ל-80 מיליון (זה היה מחירי אוגוסט 70, אפשר לפי עליות המחירים להוסיף עוד מספר מיליוני לירות) כ-75% הוצע מזה בשביל מספר קטן של מוצרים. לפיכך אם התרכזנה הזמנות של שני המוסדות הנ"ל, ספק אם יוכלו לקבל הנחה נוספת בעד מרבית המוצרים האלה, היות ושני המוסדות הנ"ל נהנים כבר מיתרונות בגלל גודל הזמנותיהם. לדעת רשות החברות לגבי 60% מהפריטים של תרופות וציוד רפואי, בגלל היקף ההזמנות לא תתקבלנה שום הנחות, לגבי 40% הנותרים ההנחה הממוצעת שהם מדברים עליה היא 2% בלבד 6%-8%, כך שסה"כ החסכון הצפוי הוא 640,000 לירות ואם נדבר על מחירי 74 אפשר לדבר על מיליון או מיליון ורבע.

לעומת זאת אם ניקח את הוצאות התפעול של אותה החברה, של מנגנון, של משרדים, של סוכנים שיהיו בארץ ואולי בשלב מסויים בחו"ל - למרות שנאמר שלא חושבים לקחת סוכנים בחו"ל - נראה שלא יהיה שום חסכון בנושא הזה.

בקשר להפעלת ועדות מקצועיות והמבנה המקצועי - רשות החברות טוענת שלדעתה אין צורך להקים חברה ממשלתית בנושא הזה, וגם בקשר לסטנדרטים בתרופות וציוד רפואי, אפשר להקים ועדות שונות שתטפלנה בזה ולשם זה אין צורך בהקמת חברה.

סעיף שני שהוא מדבר - הפעלת ועדות מקצועיות ע"י החברה - במגמה להגיע לסטנדרטיזציה. לדעת כולם הפעלת הוועדות האלה חייבת להתחיל בהקדם, אולם לא נראה מדוע למטרה זו יש צורך בהקמת חברה ממשלתית מיוחדת. זה ציטוט של רשות החברות. יתכן שהיו אחרי זה חוות דעת נוספות, האמור כאן הוא משנת 1971.

ו. שם-טוב, שר הבריאות:
אני חושב שיש פה פשוט נסיון לחטעות את הועדה. אם אדוני ירשה לי אני אקריא מילה במילה את חוות הדעת שהוגשה לוועדת השרים. לא מה שב-71, אז היו עוד שיחות והסתייגויות. אנחנו למדנו את הנושא.

י. פיינר:
לגבי המבנה הארגוני המוצע -
שוב דיווח של רשות החברות -
ישארו מרכזי אספקה הקיימים הן במשרד הבריאות והן בקופת החולים הכללית. יש מספר ליקויים: (1) יצירת גוף מתווך נוסף. (2) הפסקת הרציפות באחריות לגבי מועדי אספקה של המרכזים הקיימים, דבר שעלול לפגוע בעיקר ביחידות הרפואיות הנזקקות לשירותי האספקה.

שאלה נוספת שאנחנו שואלים אותה כל הזמן: קופת החולים הכללית, לפי ידיעות שיש לנו מהונה בנושא הזה כ-65%-68%. משרד הבריאות מהווה 15% בלבד. ה"סה"כ שמגיע היום הוא בין 180 ל-200 מיליון, בלי עליות המחירים שישנם בחודשים האחרונים. אנחנו התחלנו לעשות סקר בכל הנושא הזה, באמצעות לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים, והסקר - היות ואנחנו רוצים שהוא יהיה גם מבוסס ויסודי - יערך יותר ממה שבועות. אנחנו רוצים להביא גם חוות דעת ועמדה שלנו לגבי מצב קיים ובהתאם למצב הקיים גם אפשר להסיק מסקנות, מה שרצוי לעשות.

היות וקופת החולים מהווה כאן כ-65%, מה מונע כיום מקופת החולים הכללית בנושא הזה לעשות למען יעול עצמי שלה, היא גם כיום יבואן של ציוד ותרופות. מה מונע בעדה כיום? השאלה שנשאלת לשם מה זקוקה ממשלת ישראל להיכנס לנושא שהיא מהווה בתוכו מיעוט ואם רוצים לייצל ולחסוך יש דרכים שונות בקשר ליעול וחסכון פרט להקמת חברה ממשלתית. לדעתנו הכניסה הזו של הממשלה עם קופת החולים הכללית, יש לה אופי וצביון לא רק למען הקמת תשתית לביטוח בריאות ממלכתי בעוד שנה-שנתיים, אלא אנחנו חוששים מאד שהמגמה היא לנסות לעזור לקופת החולים הכללית בהרבה נושאים ושטחים שקשורים לרכש, לאשראי, לחנאי קניה אולי מיוחדים במסגרת של החברה הזו. אם כבר רוצים באמת לטפל בנושא הזה לטובת הכלל, מדוע לא התחילו מתחילה לזמן את כל הגורמים הקשורים בענף הזה, כל קופות החולים? כל האנשים הקשורים ברכישה והנפקה של ציוד ותרופות? מדוע בתזכיר מופיע רק קופת החולים הכללית עם זכות בעתיד גם לקופות אחרות להיכנס לענין הזה?

אנחנו רואים בענין הזה לא רק צנין של יעול וחסכון, אלא לדעתנו יש מגמות עם צביון הייתי אומר פוליטי אפילו, לעזור לקופת החולים הכללית. זה שנקרא מכתב שקופת חולים אחת רוצה להצטרף, ברור שחכל בוער מתחת לרגלים ויש חשש שמא תוקם חברה כזו ואז ימצאו עצמם מחוץ למסגרת והיהודים מחפשים איך להתאים את עצמם ולקפוץ על העגלה.

כך שלדעתנו אם הנושא הוא רצינו - ולדעתנו הוא רציני ביותר - זה היה צריך להיות מובא לכאן סקר מקיף, סקר כלכלי מפורט עם נתונים בדוקים ובאותה פגישה שהופענו אצל שר הבריאות והעלינו את החששות שלנו, אמר לנו שר הבריאות שאין שום מטרה לבוא במקום היבואנים והסוכנים הקיימים. לצערי, אם אני כאן קורא בתזכיר של החברה ביסוד, כתוב: חמטרות העיקריות של החברה: הזמנה ורכישה של תרופות וציוד רפואי ומשקי בארץ ובחו"ל. זאת אומרת, המובן - עד כמה שאני מבין אותו כאן - זה גם להיות יבואן ולבוא במקום היבואן ולא כפי שנאמר שאין מטרה כאן לבוא במקום היבואנים והסוכנים.

אף אחד לא קבע, והייתי מעוניין לשמוע, בסקר מפורט אם אפשר להגיע לסטנדרטים ברורים בתרופות וציוד

רפואי, קביעת סטנדרטים בנושא הזה מחייב גם את היצרנים לעמוד בכך. לדעתנו יכניסו את כל הענף הזה למסגרת צרה ומונופולין של קופת החולים הכללית שהיא תחן את הטון בנושא הזה וכל אלה שיושבים וחושבים שעוד יוכלו באיזו צורה להנות, עלולים למצוא את עצמם תוך שנתיים-שלוש במצב די מביך, כולל כל בתי המרקחת הפרטיים במדינה.

א. בס:

מתוך הפירסומים בעתונות,
מתוך שיחות, שמענו על מניות.

הלא זו תהיה חברת מניות רשומה כחוק. הון המניות צריך להיות 600 מיליון לירות, אלו הן השמועות. מצד שני, שמענו שההון יהיה הרבה יותר קטן. האם מותר לנו לשמוע בערך.

בעתון "הארץ" כתוב ב-13

במאי: שהממשלה החליטה על יסוד חברה לרכש תרופות וציוד רפואי בשביל מוסדות רפואיים של הממשלה וקופת חולים, מוסדות רפואיים אחרים, שירצו להשתתף בחברה זו ויוכלו לעשות זאת. על איזה בסיס, איך יחולקו המניות? הבינותי מדבריו של שר הבריאות שזה יהיה על בסיס מספר החברים. איך יחולקו הרווחים באם יהיו? ומה יעשה במקרה של גרעון? זוהי חברה, ככל חברת מניות, זו צריכה להיות חברה מביאה רווחים או יכולה להיות - כפי שמענו ממר פיינר - חברה עם גרעונות. אם כן, איך יחולק הרווח ומה יעשה עם הגרעון?

מה פירוש מוסדות רפואה אחרים?

כל קופת חולים? מי יגדיר את המונח הזה "מוסד רפואי"? מה יהיה על 350 בתי מרקחת פרטיים במדינה שהם משרתים כ-400 אלף אזרחים המבוטחים בקופת חולים "מכבי", קופת חולים "אסף", "שיקום" - אלה הם חולים מרדיפות הנאצים שהיו במחנות, מקבלים תרופות על חשבון השילומים - משרד הבטחון, קופת חולים עממית וגם פקידי בנק דיסקונט שהם קשורים עם קופת חולים "מכבי". מה יהיה על בתי מרקחת אלה, על 400 אלף מבוטחים, על 50% של המחזור כמעט שהגענו לזה - המחזור הוא גדול ואני יכול לצטט מספרים המראים שבשנת 73 הגענו ל-13 מיליון לירות אספקה לקופת-חולים "מכבי". בחודשים האלה, עד סוף חודש אפריל, הגענו ל-6 מיליון אספקה ל"מכבי". סה"כ אספקה לקופת אלה היא 18 מיליון לירות לשנה.

בבתי מרקחת הפרטיים עובדים

כ-600 רוקחים מוסמכים. בקופת-חולים יש 267 בתי-מרקחת ו-1,046 רוקחים. נוסף לזה מחלקת קופת-חולים ב-841 מרפאות וחדרים לחלוקת תרופות בקיבוצים, זה נעשה ע"י סגל פרה-רפואי (אחות, פקיד וכו').

מה יהיה עלינו? איך אנחנו

נוכל להשתלב באספקה הזו? אם זה ע"י ההגדרה הזו שכל מוסד רפואי יכול להשתתף, אז אנחנו כגוף ציבורי שיש לו גם מחסן אספקה, השאלה היא אם נוכל להשתתף בחברה הממשלתית הזו - אינני יודע אם זוהי ממשלתית או פרה-ממשלתית. השאלה היא אם זוהי חברה ממשלתית התקבל, או תמכור, או תחלק מניות גם לחברות אחרות? לקופות אחרות? למוסדות אחרים? האם היא תוכל גם לתת איזו שהיא אפשרות להסתדרות הרוקחים להיכנס לתוך המסגרת הזו?

מובן שהכל נעשה לקראת ביטוח

בריאות ממלכתי ואנחנו מבינים ולא רוצים להישאר בחוץ. השאלה היא, האם הממשלה והמדינה תוכל ליותר על 350 בתי מרקחת ועל 600 רוקחים מוסמכים. אנחנו יודעים שהמדינה רוצה להוזיל את התרופות, וזה לגיטימי וזה טוב בשביל המדינה, אנחנו כולנו מעוניינים בזה, אבל צריכה להיות הוזלה לכל הציבור. מדוע צריך להיות פער כל כך גדול בין מחיר של אותה תרופה בקופת חולים ובבית מרקחת פרטי? מדוע קיימים שני מחירונים לכל התעשייה שלנו? יש מחירון אחד ומחיר אחד זול למוסדות, לפעמים בשני שלישי. ההבדל לא צריך להיות כל כך גדול.

הקהל לא צריך לשלם את החפרש העצום כשהוא נכנס לבית מרקחה לקנות את האסילגאן, לשלם 3.50 בשביל אותם כדורים ולקבל אותם ב-80 אגורות בקופת-חולים. פה צריך להיות משחן שהממשלה ומשרד הבריאות צריכים לטפל בענין הזה. מר בלאי אמר לעתונאי שהיבואנים מרויחים בין 100 ל-200 אחוז. לא באת כל הכחשה ממשרד הבריאות. רק רצייתי לשאול אם יש אמת בדבר שמרויחים 100 ו-200 אחוז, אבל היבואנים לא הכחישו את הדבר הזה.

אלה הן השאלות ואני אשמח

מאד אם אני אשמע-חשובות.

צ. שראל:

כשהתחילו לדבר על הנושא

הזה היה תמוה מאד בעינינו

שלא הזמינו אותנו כלל, אפילו להביע דעה ולשמוע אותנו, אולי יש לנו להגיד משהו בענין זה. לפני כשנה התחילו לדבר על סטנדרטיזציה, יעילות ואיחסון - אני לא רוצה להיכנס לבעיות פוליטיות שלא מענייני - אבל קיימת קופת חולים כללית, מדברים פה שהיא יעילה או לא יעילה, אנחנו לא בפנים, אנחנו רק יודעים שהם קונים אצלנו במחירים טובים. מכיוון שהם קונים גדולים, מה מניע את אותם הגופים שהם לא יעילים לפנות לקופת חולים ולבקש מהם עצה איך להיות יעילים. אם קיימת קופת חולים שהיא לא יעילה וקופת חולים הכללית שהיא כן יעילה, פשוט לשאול איך עושים זאת. מה מונע ממשרד הבריאות אם חושבים שהוא לא יעיל - ואני אינני יודע - לשלוח נציג, להקים ועדה של קופת חולים, של משרד הבריאות, של קופת החולים המרכזית, ליצור גוף של 6 איש שישבו ויתכננו איך אנחנו יכולים ליעל את היצור, את הרכישה, את הסטנדרטיזציה ולעשות את זה במסגרת מצומצמת של 6 פקידים שיחפשו חודש-חודשיים-שלושה ויוציאו את המסקנות.

במקום זה הולכים להקים

חברה שאני, כאיש שעוסק בכל אותם הדברים, שואל את עצמי מה ראיתם. מר בלאי קונה היום 65% מהתצרוכת בארץ. שמענו כאן שמשרד הבריאות קונה 15%, רק שמעתי מכיוון שלא קיבלנו חזכיר, לא חוות דעה, לא הזמינו אותנו, אנחנו לא שייכים. אבל אני אשתמש במספרים שנאמרו כאן: קופת חולים הכללית קונה 65%, משרד הבריאות 15%, הקופות האחרות כך וכך. מה יקרה היום? רוצים להקים חברה שהיא תהיה הקונה היחידה. פירושו של דבר, הקום חברה, יושקע בה כסף, יוקמו מחסנים, יביאו פקידים והחברה הזו תרכוש נניח מאתנו, נניח לא תנשל אותנו מהעמדות שלנו ומה יקרה? המחסן המרכזי במשרד הבריאות ישאר, הוא צריך מחסן, התרופה לא תגיע ישר לחברה: היא תיקנה ע"י החברה, משם היא תלך למחסן או של קופת חולים או של משרד הבריאות או של הקופה המרכזית ושוב, יוצר גולם אחד נוסף.

השר דיבר על כך שיפוטרו

פקידים ויועברו מכאן לכאן. אולי. אני עוד לא שמעתי בארץ שפוטרו פקידים. אני לא מאמין שאיזה שהוא פקיד ממוסד כלשהו יסכים מרצונו החופשי והטוב לעזוב, למשל, את קופת החולים ולעבור לאיזה שהוא מקום לא נודע.

אז נוצרת כאן כפילות.

דובר על סטנדרטיזציה. אינני יודע מה זה סטנדרטיזציה, היא צריכה להיעשות באופן כפי שצויין כאן. אפשר לעשות ברהיטים, אפשר לעשות בכנייה, בהמון שטחים. אני בספק רב אם באיזה שהוא מקום - כולל בריה"מ - יש דבר כזה, זה לא יכול להיות קיים, זה לא ניתן לביצוע. השאלה שלי, האם בנדון זה נשאלה הסתדרות הרופאים? האם שאלו אותם? אותנו לא שאלו. אנחנו ארגון קטן - קיימים בארץ 7,500 רופאים המאוגדים בהסתדרות הרופאים. האם שאלו 5% מהם? שאלו אותם האם קיימת אפשרות לוגיסטית לעשות סטנדרטיזציה של רפואה?

לדעתי, לא. ואני קטן בענין זה.
אבל נשאלת השאלה, האם השאלה השנייה נשאלה ואני אינני חושב שזה ניתן לביצוע בכלל. לכן כשמגיעים לשלושת המטרות: סטנדרטיזציה, יעול הגישה ואיחסון, זה נראה מאד מוזר. נהניתי מאד מהרצאתו של השר שהיתה מענינת ומאלפת, אבל מאחריה מסתמן רק דבר אחד: חברה נוספת. צויין פה שהיחידים שמתנגדים לענין זה הם רק היבואנים. אמנם אני יו"ר היבואנים, אני לא מוסמך לדבר בענין, אישית כיבואן אני לא מתנגד לחברה. אבל זה רק ניתן לביצוע בתנאי שמקימים חברה גג נוספת, עם כך וכך פקידים, כך וכך מחסנים, כך וכך הון חוזר שמישהו צריך לשלם בעדו. בנו זמן שאת אותו הדבר אפשר היה לעשות עם הכלים הקיימים. קופת חולים, עקב היעילות שלה, קונה הכי זול בעולם, לא רק הכי זול בישראל. ברור שאם היא קונה אלפי טבליות היא מקבלת מחיר זול יותר מאשר בית מרקחת הקונה עשרות טבליות וזה טבע הדברים בעולם.

ג. בלאי:

אני ביקשתי מכבוד היו"ר להבהיר
הבהרה קטנה בקשר להערתו של מר בס
בענין מסויים בעתונות. היות ואין לי יחסי ציבור ואני באמת לא
מורגל בעתונות, אני כבר אמרתי מה שאמרתי, באיזה שהוא מקום יבוא תיקון.

לפני שבועיים קיבלתי טלפון ממי
שהציג את עצמו כידיד טוב של ידיד שלי שעבר אתי הרבה מאד שנים. הוא
רואה לבוא אלי לשאול אותי שאלה ציבורית חמורה מאד. אמרתי לו שאני
לא רוצה להתראיין, אבל אם אתה אומר שאלה ציבורית חמורה מאד, תבוא
אלי. הוא אמר: יש שתי ידיעות חמורות, יש ידיעות שבתי המרקחת מפקיעים
בצורה חמורה את המחירים לאחרונה. אמרתי: למה אתה בא לשאול אותי? אמר:
אומרים שאתה המקור. אמרתי: אני לא קונה בבתי מרקחת, אני לא נזקק
לזה. שנית, אני לא מאמין בזה, זה שקר. דווקא בשטח של תרופות קיים
חוק כל כך מעוגן במדינת ישראל ומשרד הבריאות כל כך מחמיר בזה וכל כך
מקפיד בזה ואני לא מאמין שבית מרקחת יפקיע את המחירים. שלישי, אבוי
לאותו בית מרקחת אם הרוקח הראשי יתפוס אותו כי אז יסגרו אותו.

הוא אמר גם שיש עוד ידיעה חמורה
שיבואנים מפקיעים את המחירים. אמרתי לו שגם יבואנים לא מסוגלים
להפקיע.

הוא עזב אותי וכעבור שעתיים קיבלתי
טלפון ממישהו שהציג עצמו ככתב הטלביזיה והתחיל לשאול אותן שאלות.
אמרתי לו שעניתי היום ונתתי לו כתובות לפנות. הוא אמר שהוא רוצה
לבוא אלי עם צלם ולראיין אותי ואני אמרתי לו שאני לא פוטוגני.

כעבור שעה טילפן אלי עוד כתב
מהרדיו באותו הנושא ואותן הנקודות. יש פה משהו, כנראה, מתבשל. שלושה
כתבים באים לשאול אותה שאלה, ולא מעתון אחד ולא ממקור אחד. כשקראתי
את הכתבה בעתון פניתי מיד באותו יום לעורך עם העתק למועצת העתונות
ואמרתי שזה דבר חמור להכניס ציטטות שלא אמרתי.

זאת היתה תשובתי למר בס.

ד. מרגלית:

כבוד השר התחיל את נאום זה
לטובת המדינה, לטובת האזרחים ושהענין
לא פוגע באזרחים ושכל הענין הוא כתשתית בשביל ביטוח הבריאות. איפה
יהיו בתי המרקחת בענין ביטוח הבריאות לא כתוב באף מקום ובמחסנים?
קופות החולים מקבלות ב-300% יותר בזול תרופות מאשר האזרחים האחרים -
האם יש אזרח מועדף ואזרח לא מועדף? למה שלא נוכל לקבל כולנו באותם
מחירים?

א. ליבני:
אני לא אכנס כאן לויכוח עם השר על הסמכויות, למרות שלדעתי דמוקרטיה היא אחרת לגמרי, לדעתי הסמכות המחוקקת עומדת מעל הרשות המבצעת, אבל זה לא המקום כאן להתווכח וזה שוני שבחפיסות.

אבל איך מתיישב הדבר עם ההכרזות החוזרות ונשנות של הנציג המוסמך ביותר - של שר האוצר - שכל שנה בהצעת התקציב הוא מדבר על כך שיש רצון לחסל חברות ממשלתיות, או שהממשלה רוצה למכור את חלקה בחברות ממשלתיות ומצד שני רצים ומקימים חברות אחרות.

שאלה שניה - התפיסה הזאת שתהיה שאיפה למלאי קטן, אני חושב שזה אחד מאסונו המדינה. אני חושב שבאמצע המלחמה היינו עדים למה פירושו של מלאי קטן. כשיש מלאי קטן בכמה מקומות זה מלאי גדול, כשיש מלאי קטן במקום אחד זה נשאר מלאי קטן. ואנחנו יודעים מה שקרה באמצע המלחמה שלא היו תרופות כי לא העריכו שתהיה מלחמה או לא העריכו לכמה יודקו. היו וחדר גם רמז על חברה ליבוא מזון - אני מנסיוני הייתי פעם צרכן גדול והממשלה, מיום קום המדינה, היא היבואן של חיטה וסוכר או אם יש יצור, היא היצרן היחידי. השאיפה למלאי קטן - זה קרה לפני 10 שנים - אם מר תכור היתה מאחרת ביומיים עם 40 אלף טון חיטה שהיו עליה, אני חיכיתי לחיטה הזאת, רפה היה רעב במדינה. הגישה הזאת של מלאי קטן, הצרכן היום משלם בשביל סוכר וחיטה וקמח ולחם, פי שתיים בגלל ההתייקרות הבינ"ל, בגלל הגישה ליצור מלאי קטן. יש אמנם מלאי בטחוני פה ושם אבל חוץ מזה המחלה היא מלאי קטן.

אנחנו לא רואים תמיד את היעילות של החברות הממשלתיות ויש ויכוח מה יותר טוב יוזמה פרטית או יוזמה ציבורית - ואני חסיד היוזמה הפרטית - אדוני השר, מדובר בחיי אדם. אפשר לעשות כל מיני נסיונות בחברות, אבל בחברה שצריכה לקבוע חיי אדם במדינה הזאת ע"י עצם פעילותה או חפקודה או תיפקודה, זה מעורר בי חלחלה. אדוני דיבר על רצפטורה אחידה - מה פירוש רצפטורה אחידה? שגיאה או טעות של אחד מאנשי החברה, אני יכול לראות בעיני רופאים שמחר בגלל שגיאה כל המדינה הזאת תהיה חולה בצהבת, בגלל שגיאה ואני יודע מה זה שגיאות בתרופות.

יש לי עוד חשש שאני מוכרח להזכיר אותו - תמיד כשהממשלה עושה שותפויות כשיש לה עוד שותף אחר ועפ"י רוב השותף הוא מסוג מסויים - פה למשל כולם מוחים למה השותף היחיד הוא קופת חולים - בסופו של דבר הממשלה נאלצת למכור לשותף הזה בפרוטות את חלקה. אז עצם השותפות עם קופת החולים הכללית, אני יכול לנבא שבעוד 4 שנים ימכרו את החלק הממשלתי בחברה באגורות, למרות שההון הרשום יהיה מיליונים רבים.

חמוה ביותר בעיני הוא - פה הולך משחק בחיי אדם ואני לא הייתי מציע לממשלה לשחק בנושא הזה. יש רגישות של אנשים. מה שמטריד אותי זה חיי אדם, דבר שבמלחמה היה גורם מרע ואינני יודע מה יהיה בעתיד. כך יש מבחר, יש שוק חופשי, כל אחד יכול לחפש לו מה שהוא רוצה, גם הפצינטים יכול להאבק ולבתור לו מה שהוא רוצה.

ו. שם-טוב, שר הבריאות:
אני רק רוצה לתקן טעות שלך - אני לא יודע מאיפה קלטת את זה - בזמן המלחמה לא היתה שום בעיה של מחסור בתרופות.

פ. גרופר:

השאלה שעומדת בפני ועדת הכלכלה, אדוני השר, זיש גם להצטער וזה נכון בדיוק מה שאתה אמרת, שזה דנו בכנסת קודמת, אבל בכל זאת שמכצעים משהו בכנסת לאחריה, נכון שישנה רציפות, אבל בכל זאת אנחנו יושבים בכנסת. אני חוזר על דברי השר ואני גם נוטה לקבל חלק מדבריו על הרציפות, אבל בכל זאת שעומדים לבצע משהו מסויים, לאותם חברי הכנסת ואותם חברי הועדות יש דעות, ויש להצטער שלא הביאו לנו את זה לדיונים כי המטרה שלנו כאן היא אל-פוליטית, זו לא מטרה של חברים שיש להם כוונות מסויימות. המטרה היא כלל ישראל, מה שטוב לישראל אנחנו רוצים להמליץ ורוצים להביץ אם זה טוב. במה שלא טוב, נגיד את דברינו.

לא השתכנעתי לדברך אדוני השר על הקמת החברה, ומדוע? אילו המודד של האחוזים היה אחרת יכול מאד להיות שבדברך היה הרבה מן הצדק. אבל בזמן שאנחנו שומעים, ועל זה הדעות לא חלוקות, שקופת החולים הכללית היא בערך 68% והיא יבואן לעצמה ושומעים מכל הנוגעים בדבר שהיא מנהלת את ענין התרופות בצורה טובה מאד ותסכונית, 15% של משרד הבריאות, על זה אין בכלל מה להתווכח, זה משרד ממשלתי שהוא מוכרח לנהל את זה טוב, יש לו את כל המקורות להגיע ליעול הזה הטוב וזאת לא בעיה. אנחנו רוצים להניח שבכל משרדי הממשלה מנהלים את הדברים ביעילות הכי גבוהה שיכולה להיות.

ב-17% האחוזים שנשאר לשוק החופשי, אני חושב שזו ברכה אדוני השר. שאתה נחת את הדוגמא של ארגוני קניות ואני כחקלאי מכיר את הנושא הזה מקרוב, אני חי אותו - שיהיו לכולנו פה שנים טובות כמה שארגוני הקניות וארגון הגג של ארגוני הקניות קונה בשוק החופשי ומבקר את עצמו ומוכיח לעצמו בהרבה מקרים - אני יכול להוכיח את זה שחור על גבי לבן, זוהי ההוכחה לעצמו ושאני בא כמגע עם האנשים האלה בנושא החקלאות - והם נהנים כשיש להם אפשרות להיכנס ולבדוק את הנושא, וקונים במיליונים, בחברות פרטיות, ועושים את זה בצורה גלויה ובצורה הכי יפה. למה לא? אם אפשר לחסוך אגורה על נושא מסויים, אנחנו בעד החסכון.

נושא התרופות מתרכז ב-3 שלוחות. על זה אנחנו צריכים להקים חברה? ואנחנו יודעים מה זה הקמת חברות ואינני רוצה בכלל להיכנס לנושא הזה. זה לא שאלה שמר סלמן ברשות החברות בדק את הנושא אם זה כדאי או לא כדאי, זו לא השאלה. המצב טוב.

אני חושב שאנחנו, כחברי כנסת, לא צריכים לתת את ידינו לנושא מסויים שהוא בהחלט משביע רצון ולשנות אותו. לכן, אנחנו בהחלט רצינו להיכנס לנושא הזה כי אנחנו קיבלנו חומר מכל מיני גורמים ואנחנו היום קיבלנו את ההרצאה שלך שהיא באמת מהמקור הראשון ואתה לא שינית, לדעתי, את הדעה של רוב החברים מפני שעל האחוזים לא אמרת שזה אחרת, על הנושא של היעילות בקופת חולים כללית או במשרד הבריאות בכלל לא דובר על זה, אז פה ה-17% האלה שהם בשוק החופשי? כחבר בקופת חולים מיום היוולדו אני חושב, אני יודע שהרבה פעמים אני קונה תרופות בהמלצת הרופא וחוממים לי מהצד השני שאין בקופת חולים והוא שולח אותי לשוק החופשי ואני מקבל בחזרה את הכסף ואני חושב שזה סידור טוב ולמה לא טוב? הרי אם תהיה חברה היא תוכל לרדת לעומק של כל התרופות? בשום פנים ואופן לא. אז להיפך, אני חושב שצריך לעודד את זה. לגבי הפקעת מחירים זה לא נושא לשולחן הזה - אנחנו בדרך בכל הפקעת מחירים ולא רק בנושא הפקעת מחירים בנושא הזה. אנחנו ישבנו עם שר המסחר והתעשייה והוכחנו לו שבאותו יום שהוא בא ואמר לנו זסיפר לנו שיש רשות מפקחת וכו' וכו' עם אלפי משפטים, באותו בקר 4 מכרו את הקרפיונים בירושלים במחיר כפול ואני הלכתי לקנות כדוגמא את זה בכדי להגיד לו שאני באותו בקר בעצמי קניתי. אבל זה לא היה הדיון.

השאלה היא לא זאת. ועדת הכלכלה באם יביאו לפנייה ענייני הפקעת מחירים היא בהחלט תיתן את דעתה וכל משרד

ממשלתי, אני מתאר לי, רוצה למננע את זה. לא זו השאלה, השאלה היא: אם את המבנה הקיים בנושא התרופות היום יש הצדקה לשנות וזה לא משנה אם אתם קוראים לזה ע"י חברה ממשלתית או ע"י חברה גג לא ממשלתית. זוהי השאלה, והשאלה היא בהחלט מכל מה ששמענו ומכל החומר שקיבלנו מכל הנוגעים בדבר, לא הוכיחו לנו שהחברה החדשה שרוצים להקים היא היא שתביא את הגאולה בנושא זה. ואחוז אחד או שניים, אדוני השר, בחסכון - אני גם כן חקלאי ולדעתי עבור רבע אחוז המדינה צריכה לעשות הכל כדי לחסוך - אבל אנחנו גם מכירים מה זה מדינה, אנחנו מכירים מה זה מבנה של בצפה, מבנה של משרדי המדינה ואני יושב בוועדת העבודה ואני מכיר הרבה נושאים. שם זה בכלל ההיפך - אי אפשר בצורה כזו ע"י חברה גג בכל מדינת ישראל להשתלט על נושא מסויים, לא הצליחו עד היום. בכל נושא במדינה לאספקה, לשירותים, עוד לא הצליחו בחברה גג, ואיזו שלא תהיה, באותו נושא, לחסוך, לייעל ולעשות הכל.

לכן אני הייתי מבקש את כבוד השר לאפשר לנו להמשיך ולבדוק את הנושא לפני ביצוע החברה. אחת אמרת בדברייך שהיתה החלטה עקרונית, הביצוע עוד לא בביצוע, אבל לצערי הגדול מה ששמעתי כאן - אולי אני לא כל כך מומחה לדברים האלה, מר סלמן אמר שהוא כבר עובד על זה, על עבודת הכנה אני מבין - אני הבנתי שיש כבר תזכיר של החברה, אני מבין שנכנסו לביצוע. בקשתי אליך - ואני הייתי גם מבקש את היו"ר, בהזדמנות לא עם כל האורחים עם כל הכבוד - לשבת עם השר, עם הוועדה בעצמה ובאמת לבחון את זה בינינו, כי זה לא עניין של נגד ובעד. אם יוכח שיש חסכון וזה טוב כולנו פה אהה - ואני בתוכם - נסכים לזה. אבל צריך להוכיח לנו את זה, לשכנע אותנו ולכן אני מבקש את היו"ר להזמין לישיבה את השר שאולי יתן לנו מזמנו לעוד ישיבה ואולי שם נצליח להשתכנע או להיפך, נשכנע אותך שזה לא הזמן עוד להקים את החברה הזאת.

אמוראי: אני יוצא מהנחה שבהנחות יסוד השר ואני לפחות שותפים, ואני אציג אותן. אם נהיה חלוקים בהם אני אצטער על כך וגם המסקנות כנראה תהיינה אחרות. בשלב זה השאלות שלי תהיינה על דרך הביצוע.

אני מניח שכולנו מעוניינים בחסכון במטבע זר למשק ובחסכון בהוצאה של האזרח כפרט ע"י ניצול יתרונות לגודל ויצירת זהות בין השניים, בכך שאנחנו שותפים להבטחת היצע מגוון בהתאם לביקוש הקיים בלא סטנדרטיזציה ובכך שאנחנו מעוניינים במתן שירות מגוון וזמין לפי דרישת הצרכן ולשם כך הבטחת קיום רשת בתי המרקחת.

אם זה כך, אני חושב שחברה גג שתהיה איזו רשות או הנהלה ולא חברה ליבוא שתנצל את היתרונות לגודל, היא תחטיא את המטרה.

בצורה זו או אחרת ניתן להקים חברה יבוא ממשלתית, אבל יש לי כאן כמה שאלות: (א) אני לא מכיר את השוק. מאחר ויש לי קצת נסיון אני שואל: היתרונות לגודל בענף התרופות הם לפי הזמנות בפריט או כשיש גם הזמנות אצל ספק? נניח, אם אתה קונה אצל באיר, העובדה שאתה קונה מגוון, אבל אתה קונה יחיד, האם יש יתרונות לגודל והנחות בהתאם. (ב) אני לא שמעתי לצערי את הפתיחה של השר, אבל זה מוזר מאד אם נאמר משהו על מלאי קטן. בכלל אין חשובה אם זה טוב מלאי קטן או מלאי גדול. בתקופה של אינפלציה מלאי גדול זה מקור לרווח. מי שיושב על מלאי מרויח יותר מאשר ריבית שעלולה לבוא בחשבון. הרווח על המלאי הוא הרווח העיקרי וזה החסכון. ההישג הגדול של הממשלה הוא כיבואן מזון בסיסי. אני חושב שהחסכון בשנה וחצי האחרונה מגיע לפי חשבוני ל-3-2 מיליארד לירות ב-14 סעיפי המזון העיקריים וזאת דוגמא טובה איך ממשלה יכולה לחסוך למשק ולצרכן 2-3 מיליארד לירות.

אני כאן שמעתי נימה שכאילו בחברה
ישותמו נציגי הצרכנים העיקריים. אין דבר מסוכן מזה לדעתי. אני
שואל, האם יש כוונה לשתף את הצרכנים. אני רואה בזה דבר תמור. יש
לי לזה דוגמאות רבות ממה שקרה בארץ. אני רוצה שמה שיחסך ילך
לצרכן או למבוטח ושלא יהיה אחר כך שיקול עם"י המניות שבהם מיוצגים
בחברה כלשהי. לפי דעתי אם הולכים לחברה ממשללית היא צריכה להיות
חברה ממשלתית ואם קומת החולים הכללית לא משתפת פעולה, אז בכסף
ממשלתי, במימון ממשלתי עושים סטוק ומכים עד חורמה את קומת חולים.

בכל צריך לחבטיה את המחיר וצריך
לחבטיה שתהיה קיימת הרשת של חלוקת התרופות כולל בתי מרקחה פרטיים.
אבל אני לא מביא בעניין זה את היבואנים של תרופות. מה שתחברה לא
תמצא עניין לייבא, לא תהיה שם החרות. היבואנים הפרטיים איש לא
יאסור על קיומם, אבל הם יצטרכו להתחרות במחיר שתחברה תייבא. זה
כל המרנציים. כל החשבות עם גורמים מוסדיים שלא עם"י המטרות
היסודיות של חוזלת למשק, לצרכן וקיום רשת השרות, היא מחטיאה את
המטרה והשיגו סיבוך נוסף על סיבוך.

א. זילברברג
אני חושב ששמענו את הכל, אין יותר
מה להשמיע. התרשמתי גם מדבריו של
השר, מהתשובה שלו. יש כמה דברים המחייבים תשובה. אני למשל לא
התרשמתי שאנחנו נכנסים כאן לויכוח עם השוק החופשי - אין כוונה
כזאת בתקמת החברה, אבל צריך לתת תשובה לרוקחים איך הם ישתלבו בתוך
העסק הזה. אבל כדאי באמת שהם יקבלו תשובה מהשר, בכדי לא לגזול
זמן רב מהישיבה.

שמענו כאן ציטטות מדיונים. אני אף
פעם לא הבנתי מדוע משה רבנו עלה לבד להביא את התורה ולא לקח אתו
עוזרים. כנראה שחד מהדלמות שלחם... ובכן, כאן גם כן הייבים להביא
לידיעת האנשים ששאלו מה באמת הוחלט ומה המסקנות שלכם ואני מציע
שנעשה עוד ישיבה לסיכום ביניים בתוך הועדה עם השר, כדי שנוכל לסכם
ולתקדם בעניין הזה.

אני לא בדעה שיבואן פרטי או מישהו
אחר דואג יותר לבריאות הציבור ממאשר החברה הזאת תדאג. זה גם קצת
מגוחך אם נעמוד כך את השאלה. אני גם לא מאמין שמישהו ירצה להספיד
מהרווחים שלו. די התקרבונו לסיכום ונצטרך לסכם בעוד ישיבה אחת.

ח"ר ש. תמיר
אני רוצה להוסיף מספר הערות ואחר כך
נקבע את הסדר.
אני שמעתי את דברי השר בנוגע לכפילות - מצד אחד רוצים העדר כפילות
ומצד שני מוחים על כפילות. הדברים מה לא מתחלקים, לעניות דעתי,
בחלוקה הקלאסית והמיושנת כלשהו של יוזמה ציבורית ויוזמה פרטית.
הדברים הרבה יותר מסובכים כיום בכל העולם כולו, מארה"ב ועד אמריקה.
בבית הזה, אדוני השר, אנשים שכאילו הם הסידי היוזמה הפרטית הגיעו
דעות שעוררו את המתם של יוזמים פרטיים בענייני פרדסנות ובענייני
יהלומים ואנשים שהם הסידי היוזמה הציבורית דווקא הביאו הצעות חוק
לפטור ממש הכנסה ל-3 חודשים-שנה למולטו מוליונרים. כך שהדברים מזמן
לא עומדים בחלוקה המיושנת. הגישה היא באמת יותר עניינית יותר ויותר
וזוה אני חושב לברכה.

אני לא מבין, כשאתה מדבר על
כפילות, ולא מתרשם שיש אחדות בגישה. הייתי מודה לך אם בדברי
התשובה שלך אולי תספר לנו מצד אחד מה היום חס"כ הגרעונות של
קופות החולים - הכללית והאחרות - ומה המשמעות הכספית של הרכש של
ציוד ושל רפואות מבחינה זאת היום ואיך זה יתחיל בעתיד מבחינה כספית,
כמה זה עולה למשלם המיסים. אני לפחות חסיד גדול של הלאמה שירותי

הבריאות מצד אחד, עם מתן רשות לרפואה פרטית בצד. אבל הלאמה זה הלאמה ולא סיבסוד של גופים שקיימים והנצחת דברים שהיו יפים מאד פעם בהיסטוריה - אני בן למשפחה שאניה תרם משתו בשדה הרפואה בארץ הזאת וראיתי את השלבים השונים - אבל סנטימנט לחוד וצרכים לחוד.

שניה, גם אני די חרד לביטוי של סטנדרטיזציה של תרופות. בין שני רופאים של אוחה קופת חולים אני רואה מאבקים חריפים מאד על תרופה, על בית חרושת, על גוון ועל שנת ייצור. אני לא יודע אם חיותי מאמץ לי את הנוסח המרחיק לכת של ח"כ ליבני שמשחקים בחיי אדם, זאת לא שאלה של משחק, אבל כמובן כשמדובר על ציוד חשוב אני מבין את זה. אני מבין שיש דברים ששנויים במחלוקת, אבל סטנדרטיזציה? מאז שאני זוכר את עצמי כל 5 שנים אספירין זה התרופה היחידה שבטוחה, אחרי 5 שנים אספירין היא המסוכנת, עוד 5 שנים חיובי, עוד 5 שנים מסוכן ביותר. כך עם אנטיביוטיקה, כך עם מישחות, עכשיו זה עם גלולות וזה משתנה אחת ל-5 שנים מבלי שיש תשובה סופית. אז סטנדרטיזציה כך כל כך קל?

מה שייך סטנדרטיזציה לצד המשקי?
משרד הבריאות יכול ליצור איזו שהיא סטנדרטיזציה בויסות ללא כל קשר לחברה ממשלתית.

אני לא עושה השוואה של ארגון וולנטרי של משקים שמשחק פעולה ורוכש יחד, תבוא עליו הברכה, לבין מקום שבו המדינה נכנסת. אצלי המדינה ורשות ציבורית של קופת חולים זה דברים מאד שונים. קופת החולים יכולה להיות רחבה ולהקיף 70% מתושבי המדינה, זה לא המדינה. כשהמדינה מוזמנת להיות שותפת, אדוני השר, אחרי הלקחים, בדרך כלל היא מוזמנת להיות השותפת להפסד ולהקל על מישהו ואני רוצה לשים את החשד על השולחן. על ההפסדים של ורד משלמת הממשלה, מר פלמן, השותפים האחרים של הסוכנות וההסתדרות לא ידוע לי שהם שותפים.